

[Alfred Jensen.]

man ser på de afskrivningsregler, der findes i loven, men også når man tager hensyn til de ekstra afskrivninger, som tillades ifølge tekstanmærkning på finansloven. Jeg ved ikke, om man kan vente sig gode nyheder fra det udvalg, der arbejder med afskrivningsreglerne; jeg vil håbe det.

Angående udstedelse af friaktier vil jeg sige, at jeg absolut ikke er indforstået med, at de ikke skal medregnes til indkomsten. Jeg har set de begrundelser, der anføres for, at de ikke skal medregnes, men uanset disse er jeg ikke tilhænger af, at man fritager dem for at blive indregnet i den skattepligtige indkomst.

Angående fradragene knytter interessen sig særlig til skattefradraget. Det har været fremme i dag, og det har været diskuteret endnu mere udenfor denne sal. Vi kommunister går principielt ind for, at man afskaffer skattefradraget, når man skal opgøre den skattepligtige indkomst, og vi er ikke alene tilhængere af, at det skal afskaffes for statskattens vedkommende, men også for den kommunale skats vedkommende.

Jeg ser ikke rettere, end at alle de, der modsætter sig ophævelse af denne fradraget, lige meget hvilke begrundelser der føres i marken, gør det for at forhindre, at skatten opkræves af det fulde indkomstbeløb. Man gør det for at værne om dem, der har de største indkomster. Jeg ved nok, at det ikke alene er dem, der har de store indkomster, der vender sig mod, at skattefradraget bliver fjernet. Jeg kender mange mennesker med almindelige indtægter, som ville tjene på en sådan ændring, forudsat naturligvis at man ændrer ved selve skatteskalaen. De har den opfattelse, at hvis man afskaffer skattefradraget, vil det betyde, at de kommer til at betale noget mere i skat, og jeg forstår godt, hvorfor de har den frygt. Altfor ofte har vi fået meddelelse om, at nu kommer der en ny skattelov, som skal gøre det lettere at leve, som skal betyde, at man kommer til at betale mindre. Men erfaringerne viser, at man slet ikke kommer af med mindre i skat, men tværtimod med mere, fordi man ikke alene kommer til at betale den gamle, men også den nye skat. Jeg tror, de allerfleste har gjort den opdagelse, at da man gennemførte den mellemkommunale udligningskat,

som skulle gøre det muligt at nedsætte skatten i de kommuner, der havde særlig store sociale byrder, fik man ikke i disse kommuner nogen skattelettelse. Man fik lov til stort set at betale den samme skat og desuden denne ekstra skat, og det er årsagen til denne skræk for, at skattefradragets afskaffelse vil betyde, at selv manden med den jævne indkomst kommer til at betale mere. Derfor har spørgsmålet om skalaen den allerstørste betydning, og jeg nærer ingen tvivl om, at hvis man fremholdt dette, samtidig med at man talte om skattefradragets afskaffelse, ville meningen om dette fradrag være en helt anden ude i befolkningen, end den er det i dag. Jeg forstår godt, at på baggrund af de erfaringer, folk har gjort, tænker de ikke så meget på et sådant fradragets afskaffelse, men mere på at få de fradrag, der findes, forøget.

Der har i de senere år været særlig opmærksomhed omkring de såkaldte forsørgersfradrag, som, hvis dette lovforslag gennemføres, omlægges til personfradrag. Disse fradrag blev ikke — som de burde have været det — forhøjet og ajourført igennem årene, og det har betydet en stor uretfærdighed overfor de små og mellemste indkomster. Vi finder, at de 2 500 kr., der er foreslået, er et rimelig beløb, og jeg noterer med tilfredshed, at disse 2 500 kr. skal gælde ikke alene i hovedstaden, men også i købstæderne og i landkommunerne. Men jeg stiller mig selv det spørgsmål, om det er rimeligt, at man giver dette fradrag til alle, selv til dem, der har de største indkomster. Der har så tit været talt om, hvem der lukrerer af fradragene — jeg erindrer, hvad der blev sagt i december, da jeg på den kommunistiske gruppes vegne stillede forslag om et større børnefradrag, nemlig at det ville komme de velhavende mere tilgode end de mindrebedrøvede. Det samme gælder de 5 000 kr., der kan være tale om for ægtepar, og derfor forekommer det mig, at man må søge at nå frem til en anden løsning på dette spørgsmål.

Børnefradragene foreslås afskaffet og erstattet med højere børnetilskud. Principielt er vi tilhængere af en sådan ordning, men spørgsmålet er jo blot, om de foreslåede tilskud har den rette størrelse. Hvis man ønsker en forhøjelse af børnetilskuddene,